

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2193/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ из ..., ГГ из ..., ДД и ЋЋ из ..., чији су заједнички пуномоћници Дејан Мраковић и Милош Василијевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3936/19 од 20.09.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3936/19 од 20.09.2019. године и пресуда Вишег суда у Чачку П 2044/17 од 04.01.2019. године, па **СЕ ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим је тражено утврђење да су тужиоци ВВ из ... и ЋЋ из ..., Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године, дискриминисани по основу места пребивалишта.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3936/19 од 20.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Чачку П 2044/17 од 04.01.2019. године, у ставу првом и трећем изреке, у односу на тужиоце ВВ и ЋЋ. Том првостепеном пресудом утврђено је да је Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима, са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза, извршена дискриминација по основу места пребивалишта између осталих и тужилаца ВВ и ЋЋ, а ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове поступка од по 18.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци ВВ и ЂЂ су учествовали у ратним дејствима на територији Републике Србије у периоду од 24.03.1999. године до 26.06.1999. године, као припадници Војске Југославије; и то тужилац ВВ као припадник ВП ... Горњи Милановац, а тужилац ЂЂ као припадник ВП .. Чачак. У то време био је на снази Правилник о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије ("Службени војни лист" бр. 16/97...7/99), по коме резервисти који су били учесници резервног састава Војске Југославије имају право на ратне дневнице, чији је износ прописан тим Правилником. Тужиоци су у овој парници захтевали утврђење да је Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године, у односу на тужиоце извршена дискриминација по основу места пребивалишта.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је исплатом извршеном на основу Споразума и Закључка од 17.01.2008. године, лицима која су у време ратног стања била у резервном саставу, извршена дискриминација према месту пребивалишта у односу на ове тужиоце који су у то време били професионална војна лица код тужене.

Заузето правно становиште нижестепених судова није исправно.

Наиме, тужиоци су учествовали у рату 1999. године, али не као ратни војни резервисти већ као професионална војна лица, који у складу са одредбом члана 7. став 2. Закона о војсци Југославије („Сл.лист СРЈ“ бр. 43/94...44/99, који је у том периоду био на снази), заједно са професионалним војницима чине стални састав Војске Југославије, за разлику од резервног састава кога чине резервни официри, резервни подофицири, војници у резерви и жене-војни обвезници (члан 7. став 5. Закона).

Дискриминација представља свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање (искључивање, ограничавање или давање првенства), у односу на лица или групе, као и на чланове њихових породица или њима блиска лица, на отворен или прикривен начин, а који се заснива на било ком основу или својству дискриминисаних лица (раси, држављанству, националној или верској припадности, језику, политичком убеђењу, полу...).

Како се Закључак Владе РС од 17.01.2008. године, не односи на све војне обвезнике Топличког округа, већ само на ратне војне резервисте (у коју категорију не спадају тужиоци као припадници сталног састава Војске Југославије), то нема неједнаког поступања и неоправданог прављења разлике у односу на тужиоце, због чега су нижестепене пресуде морале бити преиначене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

- 3 -

**Председник већа -судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**